

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520200826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., XX. V. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Hodžova 53, proti povinnej: K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. pod D., D. S. XXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou STANO a partneri, s.r.o., so sídlom Bratislava, Nám. 1. mája 16, IČO: 36 869 571, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletého T. K., nar. XX.XX.XXXX, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 6. decembra 2022, č.k. 5Em/1/2020 - 109, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o trovách konania
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu otca dieťaťa (zo dňa 16.03.2020), ktorým sa domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, nakoľko matka dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu - rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.11.2015, č.k. 9P/35/2015 - 63, v časti týkajúcej sa styku otca s maloletým, a to každý párný víkend v čase od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. Súd uviedol, že dňa 12.05.2022 vykonal informatívne stretnutie, na ktoré sa dostavili oprávnený a povinná s právnymi zástupcami a kolízny opatrovník. Na stretnutí bola navrhnutá dohoda na skúšku, ktorej predmetom bolo, že maloletého bude odovzdávať a preberať tretia osoba, telefonovanie otca bude prebiehať na mobilný telefón maloletého a uskutoční sa náhrada za nevykonaný styk otca s maloletým. Následne však súd prvej inštancie dňa 07.09.2022 vydal rozsudok č.k. 8P/56/2020-209, v ktorom konanie v časti o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého zastavil a schválil dohodu rodičov ohľadne zvýšenia vyživovacej povinnosti otca a styku otca s maloletým. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.09.2022. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 390 písm. b) CMP a konštatoval, že exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený, resp. zmenený. Konanie bolo potrebné zastaviť, keďže nebol dôvod na pokračovanie vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu, nakoľko oprávnený podal dňa 18.11.2022 na súde nový návrh na výkon rozhodnutia podľa vyššie uvedeného exekučného titulu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP, podľa ktorého v mimosporovom konaní v zásade nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o náhrade trov konania, podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie povinná - matka dieťaťa. Namietala, že oprávnený podal šikanózný a nepravdivý návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorý odôvodnil údajným nedodržiavaním výroku rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9P/35/2015. Uviedla, že tieto difamujúce tvrdenia oprávneného sa nepreukázali alebo nepotvrdili a dokonca sám oprávnený na informatívnom

stretnutí dňa 12.05.2022 priznal, že ona ako povinná rozhodnutie riadne plní. Oprávnený na informatívnom stretnutí uvádzal, že nedodrжала náhradné termíny podľa mediačnej dohody (neplatnej). Pritom je to práve oprávnený, kto sa v konaniach vedených na súde prvej inštancie dovoláva neplatnosti mediačnej dohody s tým, že úprava práv a povinností k maloletému sa riadi rozsudkom sp. zn. 9P/35/2015. Oprávnený nepreukázal, že by neplnila rozsudok, takéto zistenie nenašiel ani kolízny opatrovník, preto mal podľa nej návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia od samého začiatku šikanózneho charakteru. V poradí ide minimálne o piate podobné konanie vedené na súde otcom dieťaťa (v súčasnosti konanie o nahradenie súhlasu so zápisom na základnú školu), ktorých cieľom je strpčovať jej život, neberúc do úvahy dopady na maloletého; nehovoriac o desiatkach podaní na políciu alebo úrad práce. Uviedla, že v žiadnom z týchto konaní sa nepotvrdilo tvrdenie oprávneného. Preto je dôvodné zaviazat' oprávneného na náhradu trov konania v zmysle ust. § 55 CMP, s poukazom na neustále zneužívanie práva zo strany oprávneného nezmyselnými konaniami. Dodala, že oprávnený neplní ani len „gentlemanskú dohodu“ dojednanú pred VSÚ dňa 12.05.2022 (hoci právne nezáväznú) tým, že ju neustále verbálne po vystúpení z auta napáda, natáča si ju bez jej súhlasu na mobil, opätovne podal trestné oznámenie za údajné napadnutie. Uplatnila si preto nárok na náhradu trov konania a žiadala odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie v časti výroku II. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, príp., aby uznesenie v napadnutom výroku zmenil a priznal jej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní.

3. K odvolaniu povinnej podal prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie oprávnený (otec dieťaťa). Uviedol, že odvolacie námietky povinnej sú zavádzajúce a nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia. Relevantný je najmä samotný písomný návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia a tvrdenia v ňom obsiahnuté, kde popísal konkrétne dni, kedy mu povinná neumožnila sa stretnúť so synom z rôznych dôvodov. Nešlo len o náhradné termíny, ale aj o dni, ktoré boli súdom určené na stretnutia s maloletým. Samotná povinná poukazovala na informatívnom stretnutí na chorobu maloletého, čím ospravedlňovala dôvod neodovzdania maloletého v jednom z riadnych termínov (od 10.01.2020 do 12.01.2020), na ktoré poukazoval v návrhu. Okrem náhradných termínov poukazoval aj na riadny termín 06.03.2020 do 08.03.2020. Na informatívnom stretnutí sa obe strany dohodli na „gentlemanskej dohode“, na ktorú pristúpila aj samotná povinná, zrejme si uvedomujúc, že on má nárok na náhradné termíny stretnutí s maloletým, keď mu neboli z jej strany riadne termíny umožnené. Nevidí iný dôvod, prečo by povinná s touto dohodou súhlasila. To len deklaruje, že podal návrh dôvodne. Uviedol, že v kontexte s uvedeným sú tvrdenia povinnej, resp. jej odvolacie námietky nedôvodné a neexistujú skutkové ani právne dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP. Ďalšie tvrdenia povinnej v odvolaní (opakované podávanie návrhov, trestných oznámení a pod.) nepovažuje za právne relevantné pre účely odvolacieho konania. Nemožno tiež podľa neho opomenúť, že konanie bolo zastavené, pričom sa posudzuje, kto procesne zaviniel zastavenie konania. V tomto prípade zastavenie konania nemôže ísť na ťarchu ani jedného z účastníkov konania, keďže súd prvej inštancie odôvodnil zastavenie konania bez návrhu zrušením, resp. zmenou exekučného titulu (došlo k nej formou rodičovskej dohody účastníkov konania schválenej súdom), a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania odvolaním napadnuté nebolo, preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

6. V danej veci sa povinná nestotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania. Bola toho názoru, že oprávnený podal šikanózne a nepravdivý návrh na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia a preto žiadala, aby jej boli priznané trovy konania v zmysle ust. § 55 CMP.

7. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznat' aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

9. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

10. Zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že v danom prípade bolo dôvodné o trovách konania rozhodnúť v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže ani odvolací súd nevzhladol dôvod pre aplikáciu ust. § 55 CMP pri tomto rozhodovaní. Je potrebné uviesť, že ust. § 55 CMP predstavuje výnimku zo zásady uvedenej v § 52 CMP, ktorá oprávňuje súd priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, čo však nebol prejednávany prípad.

11. Odvolací súd sa predovšetkým nestotožňuje s názorom povinnej, že návrh oprávneného je šikanóznym. V predmetnom návrhu oprávnený ozrejmil, že sa nerealizuje jeho styk s maloletým v zmysle (vtedy) existujúceho exekučného titulu. V priebehu konania sa dňa 12.05.2022 uskutočnilo na súde informatívne stretnutie rodičov, na ktorom povinná ozrejmila, že nemohla odovzdať maloletého oprávnenému z dôvodu choroby, ktorá trvala dlhšie. Tým povinná uznala, že sa styk podľa vtedy existujúceho exekučného titulu nerealizoval, teda nepoprela tvrdenia otca. Zároveň sa povinná s oprávneným z tohto dôvodu dohodla aj na náhradných termínoch styku oprávneného s maloletým.

12. Vo všeobecnosti platí, že je právom oprávneného z exekučného titulu, ak sa tento neplní kvôli správaniu sa povinného, aby inicioval jeho nútený výkon v intenciách zákona. V tejto skutočnosti potom nemožno vidieť šikanóznym výkon práva. K nej by museli pristúpiť aj ďalšie okolnosti, z ktorých by bolo možné bezpečne vyvodiť, že právo iniciovať výkon exekučného titulu je oprávneným zneužívaný, resp. sledujúci iné ciele, než dosiahnuť riadne plnenie exekučného titulu. Podľa názoru odvolacieho súdu však oprávneným v danej veci tieto okolnosti nenastali.

13. Zároveň nebolo preukázané, že by oprávnený opakovane využíval návrhy na výkon rozhodnutia, z ktorých by sa dal usudzovať zneužívajúci výkon práva. Ani päť konaní vedených na súde prvej inštancie, ktoré uvádza povinná v odvolaní, nepreukazujú túto skutočnosť, keďže sa ani nejedná o návrhy na výkon rozhodnutia. Je však potrebné apelovať na rodičov, aby rodičovský konflikt, konštatovaný aj kolíznym opatrovníkom v správe zo dňa 09.07.2020, nebol prenášaný na maloletého, aby neovplyvnil jeho zdravý duševný i fyzický vývin.

14. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Zároveň ani v odvolacom konaní odvolací súd nevzhladol dôvody na aplikáciu ust. § 55 CMP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).